

ZPRÁVODAJ

56. JIRÁSKOVA HRONOVÁ

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1986 NA POČEST XVII. SJEZDU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA, 85. VÝROČÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA A VOLEB DO ZASTUPITELSKÝCH ORGÁNŮ.

Vítání divadelních souborů na shodišti Jiráskova divadla patří neodmyslitelně k programu Jiráskových Hronovů. V tomto případě to bylo ryze domácí uvítání, neboť na shodišti se shromáždili členové hronovského divadelního souboru.

Hosté v hledišti

Včerejšího představení v Jiráskově divadle se jako každý den zúčastnila i řada čestných hostů: Květoslav Hradecký, člen předsednictva a tajemník KV KSČ, Ludvík Vlach, člen předsednictva a tajemník OV KSČ v Náchodě, Vladimír Heftlejš, vedoucí odboru kultury VČKNV. V dějišti letošní celostátní přehlídky včera odpoledne pobýval také místopředseda VČKNV Jaroslav Kábrt.

SLOVO NEJEN K ZAMYŠLENÍ

V nedělním vydání jsme ocitovali část ze slavnostního projevu náměstka ministra kultury ČSR Josefa Švagery. K jeho projevu se vracíme znovu proto, že i následující myšlenky by neměly zapadnout bez povšimnutí...

„Oceňujeme také fakt, že na letošní přehlídce se objeví inscenace, jejichž prostřednictvím se naši divadelní amatéři vyjadřují k současnosti, a to i tehdy, když dramatická předloha vznikla v letech dávno minulých, že usilují o aktivní oslovení svého současníka v hledišti. Všichni bychom si přáli, aby právě hronovské přehlídky se ještě více zaměřily

DIVADELNÝ SÚBOR DK ROH ZŤS MARTIN KROTENIE ŽENY

Martinský divadelný ochotnícky súbor pristúpil k naštudovaniu tejto komédie z iných pozícií než boli doterajšie dramaturgicko-režijné pohľady na interpretáciu tohto textu. Martin Porubjak a. h. urobil značnú úpravu textu, ktorá nie vždy korešponduje s celkom novým režijným poňatím Romana Poláka a. h., ktorý tento známy text obracia do nových polôh v ničom nepodobných pôvodnej verzii príbehu Petruccia

a Kataríny. V inscenácii súboru z Martina ide o zaujímavý pokus novej interpretácie známeho textu, keď značná jeho redukcia nie je náhodná, ale sleduje istý zámer urobiť z pôvodnej komédie krutý obraz života, keď vo vzťahu dvoch hlavných hrdinov všetko smeruje k zlému koncu cez štylizované fyzické konanie, ktoré prekrýva význam slova a posúva ho do iných polôh. Inscenátori už úvodným vstupom opitého Petruccia na scénu naznačia netradičné poňatie jeho postoja v inscenácii, plne sa koncentrujú na drsnosť konfliktného vzťahu Petruccia a Kataríny cez ktorý sa režisér pokúša o istú morálitu presahujúcu do dnešných čias. Naznačená téma však v inscenácii nie je dôsledne naplnená, stredná časť inscenácie nie je napojená na expozíciu a disharmonický záver. Citácie z Romea a Júlie režisérom tiež (pokračovanie na str. 2)

na dramatickou tvorbu se současnou tematikou, aby ony jistoty zakotvené v minulosti, nacházely nová pokračování v naší socialistické přítomnosti.“

DNEŠNÍ PROGRAM 56. JH

- 9.00 Pohovory se souborem
- 9.30 Diskusní kluby
- 9.30 Seminář klubu režisérů SČDO
- 13.00 Setkání severočeských ochotníků
- 13.00 Organizační štáb JH
- 14.30 Seminář
Úloha amatérského divadla v boji za mír
- 16.30 Dramatický odbor SKP Červený Kostelec:
Jiří Šotola: Bitva u Kresčaku
- 16.30 Koncert skupiny Sprint SK ROH MAJ Hronov
- 18.30 Vítání DS J. Chalupku ZK ROH
Mostáreň Brezno
- 20.00 Dramatický odbor SKP Červený Kostelec
Jiří Šotola: Bitva u Kresčaku
- 21.00 Filmový večer: Signum Laudis
- 22.00 Zasedání poroty
- 22.00 Patronátní večer

- Klub JD
- ZŠ
- ZŠ
- Staropadolka
- klub JD
- malý sál JD

- JD
- park MAJ
- před JD
- JD
- park MAJ
- malý sál JD
- SOU

5/86

Slavnostnímu záhájení 56. Jiráskova Hronova předcházelo přijetí čestných hostů v obřadní síni městského národního výboru, kde byl i čas na neformální setkání a rozhovory. Jako v tomto případě, kdy spolu hovoří náměstek ministra kultury ČSR Josef Švagera, místopředseda VČKNV Jaroslav Kábrt a předseda ONV v Náchodě Jiří Halounek.

STRÍPKY ZE ZÁKULISÍ

POTOPA V TISKÁRNĚ

Včerejší slib, že náš Zpravodaj bude vycházet od 14.30 h., byl velmi ohrožen lijavcem, který zasáhl celý Hronov, ale zejména tiskárnu. Voda protékla do tiskařských strojů a dalšího zařízení. Nebylo vskutku jednoduché uvést vše brzy do provozu, nicméně čtvrté číslo vyšlo včas a v příslibenou hodinu.

PŘESILOVKA SE NEKONALA

Předpoklad, že „hronovské tropy“ zaženou domácí, návštěvníky a hosty k blízkým i vzdáleným vodním plochám, a že soubory vystupující v mimo-divadelních programech v parku Aloise Jiráska budou oproti divákům a posluchačům v přesile, se nepotvrdil. Naopak, o návštěvníky nebyla nouze, stejně jako o zasloužený potlesk. Pokud jde o večerní filmová představení, pak zájem je natolik obrovský, že zjišťování počtu milovníků stříbrného plátna jsme vzdali...

PODĚKOVÁNÍ TECHNICE

Při letošní celostátní přehlídce ožil sál hronovské Slavie jen jednou jedenkrát — v pondělí při vystoupení vítkovického souboru Impuls. Jeho členové tlumočili vřelé díky technice z Jiráskova divadla, která jim připravila výborné zázemí pro uvedení Aristofanových „Ptáků“.

CHOĎTE VČAS!

Tato výzva v titulku se samozřejmě týká včasnosti vstupu do divadla, neboť řada návštěvníků „bere za kliku“, jak se říká za minutu dvanáct nebo ještě později a potom svým pozdním příchodem ruší nejen ostatní diváky v sále, ale hlavně účinkující na jevišti.

TELEFONNÍ MINISEZNAM

Pokud někdo z účastníků se hodlá spojit s informačním střediskem na náměstí, kam se sbíhají všechny ubytovací a vstupenkové nítky, nebo s tiskovým střediskem v budově SOUTOK, posloužíme mu následujícím telefonním miniseznamem. Do informačního střediska je zapotřebí vytočit číslo 81 122, do tiskového střediska pak 81 334.

ZTRACENÝ HLAS

Letošní JH je zřejmě poznamenán roztržitostí mnoha návštěvníků. S hrůzou jsme zjistili, že nejdejší protagonistka souboru Jirásek z České Lípy, nyní členka Činoherního studia v Ústí nad Labem, Hanka Sršňová, ztratila svůj hlas. Prosíme nálezců, aby jej odevzdali do administrace, jinak hrozí nebezpečí, že v některých restauračních zařízeních bude díky Hančině mlčení až podezřelé ticho.

Josef Vavříčka je nejen živou legendou hronovského divadelního souboru, ale i jeho stále nepostradatelnou osobností. Právem mu tedy náleží čestné uznání Rady východočeského KNV, které mu v sobotu předal místopředseda VčKNV Jaroslav Kábrt.

KROTENIE ŽENY

(dokončení ze str. 1)
nie náhodne do inscenácie komponované nie sú najmä po hereckej stránke podporené tak, aby boli významotvorné. V inscenácii tohto typu divadla inšpirovaného nemeckým expresionistickým divadlom závisí od každého detailu v hereckej práci, citu pre pointu, gag. Martinský súbore sa vrátil v tejto inscenácii k pohybovému divadlu no vo fyzickom jednaní hercov niekedy menej by bolo viac ako ukázala práve inscenácia Krotenie ženy. Intenzitu fyzického konania na javisku treba ustrážiť inak nevyjde zámer tak pregnantne novým spôsobom režisérom i upravovateľom koncipovaný. Základné situácie nie sú potom ďalej rozvíjané ide často iba o obmenu scénických obrazov a tak režisérov nápad nie je vždy naplnený tak, aby stopercentne zarezoňoval. V scénografickom riešení nelakovaný kredenc ako symbol duchovnej biedy, biedy ľudskej existencie,

ľudských hodnôt bol v súlade s režisérovou koncepciou a funkčne využívaný. Aj scénografia je vo svojom význame jednoznačnou moraliťou. Podobne cítiť v inscenácii presnú hudobnú partitúru majúcu viaceré funkcie (rytmizácia obrazu, atmosférotvornosť, strih, predel a pod.).

Odvážna úprava textu ako aj režisérovo obrátenie textu naruby zostali v inscenácii martinského súbore zaujímavým pokusom, o ktorom sa bude iste veľa diskutovať. Úvodné predoslanie osudu Kataríny ako obete, ktorá postupne je Petrucciom manipulovaná až po záverečný akord inscenácie, keď v príchode dvoch neviest nejde o víťazstvo lásky, ale vlastne o prehratý životný zápas, nesplnilo očakávanie lebo nebola vybudovaná spojnice medzi začiatkom a koncom inscenácie a chybal herecký perfekcionizmus, ktorý by podporil danú koncepciu a zámer. —red—

SCÉNICKÁ ŽATVA 1986

Populárny konfrontačný festival slovenských ochotníckych súborov všetkých druhov a kategórií Scénická žatva sa uskutoční v tradičnom centre amatérskoho diania na Slovensku - Martine v dňoch 13. až 18. 10. 1986.

Tohto roku bude opäť s medzinárodnou účasťou a je zajišťovaná v oficiálnom kalendári podujatí AITA/IATA. Hlavný usporiadateľ - Osvetový ústav v spolupráci s DK ROH ZTS Martin a ďalšími partnermi pozýva na tento festival najlepšie súbory kat. A, víťaza kat. B (Belopotočského Mikuláš), víťaza festivalu MJF z Popradu i zo súťaže študentských divadiel Akademický Prešov, najúspešnejšie kolektívy z festivalu ukrajinských súborov v Medzilaborciach, Detskej divadelnej Šale, Divadelných Šurian (kat. C), prehliadky recitátorov Hviezdoslavov Kubín, zo súťaže dram. odborov LŠU, festivalu maďarských pracujúcich Jókaiho dni v Komárne, z festivalu slovenskej drámy Paláriková Raková a súbor Šupína z Vodňan s úspešnou inscenáciou Vyber si, synku. Jednotlivcov budú zastupovať recitátori, sólisti s bábkou, divadlo jedného herca. Zo zahraničia sa očakáva účasť zo ZSSR (populárne Divadlo na juhozápade), Japonska, Rakúska, Švajčiarska a Maďarska. Okrem nich sa zo zahraničia zúčastní Scénickej žatvy rad pozorovateľov, medzi nimi aj 15 redaktorov z periodík venujúcich sa amatérskemu divadlu.

Súčasťou festivalu bude tradičné Fórum - besedy tvorcov s divákmi a kritikmi i sústreďenie frekventantov Dialkoveho školenia režisérov, ktoré organizuje Osvetový ústav. Program slubuje mnohé divadelné zážitky. (§)

PŘEDSTAVUJEME Dramatický odbor SKP Červený Kostelec

Přestože z Červeného Kostelce je to do Hronova jenom 8 kilometrů, trvala divadelníkům odtud cesta na Jiráskův Hronov 7 let, které uplynuly od chvíle, kdy se postavili náročným hronovským divákům poprvé se sympatií. A dnes odpoledne a večer uvidíme červeno-kostelecký soubor znovu, tentokrát s nastudováním náročné hry J. Šotoly Bitva u Kreščaku. Režisérka Emilie Dynterová prozradila některé podrobnosti z přípravy inscenace.

„Vlastnímu studiu s herci předcházela moje osobní příprava na textu hry za odborné spolupráce Jarmily Černíkové. V první fázi spočívala v úpravě textu, čímž mám na mysli hlavně škrtání některých pasáží. Během další návštěvy Jarmily Černíkové proběhl pak podobný rozbor hry se souborem a začali jsme zkoušet. Po pěti měsících byla premiéra. Následovaly reprízy v Polici nad Metují, Meziměstí a na Týništském divadelním podzimu. Pak byla přestávka až do jara a během ní jsme znovu inscenaci dopracovali a potom jsme ji hráli na krajské přehlídce a na festivalu současné divadelní tvorby v Úpici. Když jsme se dozvěděli o své

nominaci na 56. JH, zkoušeli jsme dál asi čtyři týdny.“

● Proč jste zvolili právě tento velmi náročný text?

„Asi před dvěma lety jsem se zúčastnila semináře v Hronově o výběru dramatických textů, kde přednášela právě Jarmila Černíková a zmínila se o nové hře Jiřího Šotoly, což mě velmi zaujalo, zejména ve chvíli, když jako jednu z podmínek realizace uvedla potřebu dvou vyzrálých a starších mužských charakterů. A ty právě máme v Josefu Hruškově a Jiřím Kubinovi. Po přečtení textu jsem pak doslova podlehla tématu hry a jejímu lidskému poselství, které nechápu jen jako protiválečné, ale jako etický problém, který se dnes dotýká či může dotýkat každého z nás.“

● Jak se těšíte na hronovské obecenstvo?

„Atmosféra Jiráskových Hronovů je vždy velice krásná. Dnes mě tíží sice pocit nesmírné odpovědnosti, přesto vím, že budeme hrát před diváky, kteří divadlu nejen rozumějí, ale především mu fandí. Upřímně řečeno, je mi trochu líto, že práce na hře vlastně už končí, protože v Šotolově textu je stále co objevovat.“

Dodatečné přivítání

O přítomnosti zahraničních hostů včetně jejich jmen, postavení v divadelním či kulturním životě jsme informovali naše čtenáře již v pondělí. Dnes dodatečně přivítáme ještě dva zahraniční hosty z Německé spolkové republiky. Na 56. Jiřáskův Hronov přijely také JULIE REGENBOGEN, členka divadelního souboru „Die Hanemanns“ a členka souboru Frankfurt English Speaking Theater, a LORE WYNN, prezidentka Frankfurt English Speaking Theater.

Netypicky působí závěr inscenace divadelního souboru z Brezna „Hriech“, neboť vedle protagonistů této hry J. G. Tajovského vidíme přítomné publikum v sále, kde se snímky pořizovaly.

O ČEM SE HOVOŘÍ

Spolupráce amatérů a profesionálů se už dávno stala jistou samozřejmostí. Je potěšitelné, že mnoho profesionálů (a jsou mezi nimi i renomovaná jména) se podílí na pomoci amatérskému hnutí v nejrůznějších funkcích — jako lektori, porotci, odborní poradci, i inscenátoři.

Komise ZUČ Svazu českých dramatických umělců zhodnotila návrhy svých krajských poboček a na slavnostním zasedání

v květnu tohoto roku, které se konalo v pražském Filmovém klubu, předala těm nejpilnějším odměny za jejich mnohdy mnohaletou spolupráci se soubory ZUČ.

A tak již dříve vyznamenaným (vzpomeňme např. dr. Františka Sokola, herce Jiřího Samku, Radka Bartoníka, Josefa Kettnera, režiséry Stanislava Kopeckého, Toníka Bašty, Františka Laurina, Pravoše Nebeského a celé řady dalších) přibýli další — František Švih-

lík, herec ČS Ústí nad Labem, Dáša Nebelchová-Samková, herečka DJT Plzeň, František Houdek, herec DP Gottwaldov (v loňském roce přivedl na JH kroměřížský soubor s Daňkovým Životopisem mého strýce), Irena Krylová-Poledníková, herečka VCD Pardubice a Vladimír Pospíšil, herec, svobodně povolání.

Jistě jste poznali, že hovoříme jen v oblasti činoherního divadla, oceněno bylo ještě mnoho profesionálů-spolupracovníků z oblasti ZUČ i v dalších oborech (loutkové divadlo, film atp.).

Nezbývá než si přát, aby se vzájemné kontakty mezi profesionálními umělci a těmi, kteří dělají divadlo jako svého koníčka dále prohlubovali ku prospěchu obou stran, ale i ku prospěchu divadla jako takového.

—ib—

ANKETA

Kukátko nebo aréna?

Sám pojem „tradiční klasické divadlo“, za které Milan Dvořák vehementně láme kopí, je velmi nepřesný a vágní. Z divadelní historie naopak víme, že v průběhu staletí, ba tisíciletí byl prostorový vztah obou hlavních komponent, herců a diváků, velice proměnlivý. Od hypotetických projevů prvobytně pospolné společnosti a antický amfiteátr přes středověké plenérové produkce (na jednom místě s pohybem obecnstva nebo naopak na vozech jedoucích s aktéry představení) až třeba k cirkusovému šapitó, experimentům meziválečné divadelní avantgardy a dnešním pokusům autorských studiových divadel včetně jistého extrémního happeningového rázu, kde se rozdíl mezi interprety a vnímáči zpravidla zcela stírá. Divadlo tzv. kukátkové nelze tedy ani v amatérské oblasti kanonizovat jako model bezmála jediný možný a správný.

Jak už se, tuším, v anketě ozvalo, primární a rozhodující otázkou není scénografická forma, nýbrž její adekvátnost základnímu tématu inscenační výpovědi, které vyplývá z dramaturgicko-režijní koncepce konkrétního nastudování. Je jasné a vícekrát praxí prověřené, že ideově a umělecky silné, divácky působivé a sdělné inscenace mohou vzniknout v rámci „kukátka“ i „arény“, jak jsme toho ostatně i na JH byli častokrát svědky.

(pokračování na str. 4)

amatérské divadlo po XVII. sjezdu KSČ

Významnou akcí, která podstatně ovlivní rozvoj zájmové umělecké činnosti ve všech oblastech a na všech stupních, je vyhlášen Festivalu zájmové umělecké činnosti na roky 1986-1990.

Festival je vyhlášen jako systém místních, okresních, krajských a ústředních soutěží, přehlídek, výstav, rozborových seminářů a tvůrčích dílen, metodických a vzdělávacích akcí se zapojením všech oborů zájmové umělecké činnosti. Posláním Festivalu je rozvinout angažovanou tvůrčí iniciativu mládeže a pracujících, obohatit kulturně politický život v místech, přispět k upevňování funkce zájmové činnosti jako součásti socialistického životního způsobu v duchu kulturní a sociální politiky KSČ, konkretizované závěry XVII. sjezdu, aktivizovat společensky prospěšnou činnost zájmových uměleckých kolektivů, jejich zřizovatelů i tvořivosti zejména mladé generace a současně přispět ke společensky účinnému ovlivňování a využívání jejího volného času.

Festival je v systému společenské péče o rozvoj umělecké činnosti hlavním dramaturgickým a významným metodickým nástrojem, ovlivňujícím ideově umělecké zaměření a úroveň zájmových uměleckých kolektivů i jednotlivců. Festival je zároveň vhodnou příležitostí k veřejnému uplatnění nejlepších výsledků dobrovolné kulturní činnosti souborů, kroužků i jednotlivců, k široké propagaci zájmové umělecké činnosti a k jejímu účinnému propogování a politickému, kulturnímu a společenskému životem míst, okresů a krajů.

Podstatným inspiračním zdrojem pro rozvoj tvůrčí a společenské aktivity kolektivů a jednotlivců budou významná politická a kulturní výročí a události v letech 1986-1990 jako např. XVII. sjezd KSČ, 70. výročí VŘSR, 40. výročí Vítězného února apod.

V mezinárodním měřítku bude vyvrcholením této aktivity IV. festival zájmové umělecké činnosti socialistických zemí, který se uskuteční v roce 1990 na počest 45. výročí vítězství na fašismem. V letech 1989 a 1990 se budou kolektivy a jednotlivci zájmové umělecké činnosti na všech stupních aktivně podílet na akcích kulturní části Československé spartakiády.

(Z vyhlášovacích textů festivalu ZUČ 1986-1990)

—red—

Prameň inšpirácie

Pre každého divadelníka prameňom inšpirácie je predovšetkým divadelný text, ktorý hodlá inscenovať. Využívame túto príležitosť, aby sme oboznámili divadelnú verejnosť s možnosťou výberu, ktorý poskytuje Slovenská literárna agentúra v Bratislave realizáciu dramatických textov zo svojho edičného plánu.

V priebehu tohto a v prvej polovici budúceho roku Slovenská literárna agentúra v Bratislave (ďalej len LITA) pripraví a rozmnoží pre profesionálne i ochotnícke divadelné súbory okolo 70 divadelných titulov z rôznych oblastí. Dominovať budú pôvodné hry a preklady sovietskej dramatickej spisby. Z oblasti pôvodnej tvorby sme radi upozornili na hru O. Zahradníka *Post scriptum*, ktorá pôsobivo nastoľuje problémy súčasného života. Jánošíkovská tradícia je originálne spracovaná v hre M. Kočana *Horúci zemiak*. Odras vojno-

vých udalostí na psychiku ľudí nájdeme v dramatiizácii Jozefa Mokoša *Kára plná bolesti*, ktorú spracoval podľa románu J. Pappa. Problémom spoločenskej morálky sú venované hry St. Štepu *O čo ide* a *Pavilón B*. Hravou komičnosťou sa vyznačuje hra J. Mokoša *Verná nevera*. Obdobie romantizmu približuje hra Jakuba Grajchmana *Melancholický gavalier* v úprave L. Midriaka a v preklade E. Midriakovej. J. Sládeček upravil jednoaktovky J. G. Tajovského *Matka*, J. službe, *Hriech* a *Tma*, ktoré vyjdú pod názvom *Hriech*.

(Dokončení v príštím čísle.)

Nová tvář: MICHAL JUST

Podle jména by si ho někdo mohl splést s částí známé kabaretérské dvojice, bratří Justů, ale při bližším ohledání snadno zjistí, že jde o někoho úplně jiného. Tedy liší se především výškou, a tím, že je podstatně méně mnohmluvnější. S téměř frigoským výrazem proplováá přeplněnou Stovkou a v rámci možností splní každé přání. Ve Stovce pana Jelínka nahradil půvabnou Donátu (neméně půvabně, tentokrát ale pro druhou polovinu lidského společenství), která podle hlasu svého srdce a opustila řady Jiráskova Hronova. Je si ce rodák z Hronova, ale už delší dobu pracuje v Praze (ve známé restauraci Berjozka na pěší zóně Na příkopě). Do Hronova se rád vrátil. S amatérským divadlem přišel do styku poprvé, ale zdá se, že nikoliv naposled. V každém případě, pokud se nerozhodne k razantnějšímu kroku, hodlá se příští rok v Hronově objevit znovu. A kdoví, třeba už jako člen nějakého amatérského souboru, protože múzy a „Stovka“ mají k sobě velice blízko.

Záhada zvaná ● KROBOT ●

Pátrání po Jiráskových krobotech dostalo nový směr. V zaprášených análech objevil jeden vlastenec zmínku o tom, že v obavách před hrozícím konfliktem s Německem povolala v roce 1850 rakouská vláda na své východní hranice vojáky z tehdejšího Benátu. A tak se v okolí Náchoda objevili vojáci s turbany, tureckými nohavici, zahnutými šavlemi — kroboti. Pátrání tak dostalo nový, zcela nečekaný směr.

Jedna z ojedinělých volných chvil členů organizačního štábu — Josefa Kindla, vedoucího odboru kultury ONV v Náchodě, a Miroslava Lejka, vedoucího SK ROH MAJ v Hronově. Ti dva se zcela určitě bavili o divadle a o Jiráskově Hronově...

Pokaždé když vyjde nové číslo našeho Zpravodaje, zvýší se ruch u prodejních stolků, neboť navštěvníci jsou zvědaví co zajímavého přinesl uplynulý den na Jiráskově Hronově.

MLADÝMA OČIMA THÁLIE

V pondělí jsme zhlédli mimořádné představení souboru Pantomima SI Struktura hmoty. Toto první skutečně inspirativní představení na členy klubu silně citově zapůsobilo. Tento fakt byl příjemnou skutečností na letošním JH. V diskusi jsme se zabývali příčinami, proč právě toto představení nás tolik zasáhlo. Herci nás způsobem, jakým vytvářeli umělecké obrazy, provokovali k hledání vnitřních postojů k daleko hlubším problémům, než jakým by byl pouhý výklad těchto obrazů. Kolektivní výpověď k závažnému tématu vytvořila téměř ideální kontakt hlediště a jeviště.

Úterní představení souboru Martina Krotenie ženy nevybočuje z řady málo podnětných představení, které jsme zatím měli možnost zhlédnout. Téma předlohy bylo hrubě okleštěno a zůstal pouze obrazek vulgárního podmaňování ženy. Tím se soubor připravil o to nás oslovit a poukázat na hlubší dopad této skutečnosti. Chyběla charakterizace Kateřiny a tím

i motivace jejího jednání. Scénografie podporuje zvolené téma, herecké prostředky zpočátku toto téma dobře nesou, ale postupným opakováním a vytrácením se, tuto schopnost ztrácejí. Vyskytly se i ojedinělé názory, že tento příběh může diváka oslovit.

Rádi bychom (frekvenci a lektori KMD) zaujali stanovisko k našemu článku o inscenaci Jiráskova Otce, otištěnému ve Zpravodaji. Některé zjištěné názory uveřejněné v dovětku byly vyvolány pouze malou inspirativností tohoto představení z hlediska KMD; v žádném případě nebyly vedeny snahou znevažovat práci hronovského souboru.

—vw, mč—

ANKETA

Kukátko nebo aréna?

(dokončení ze str. 3)

Volba „netradičního“, tedy „nekukátkového“ prostorového řešení vyplývá u většiny současných experimentujících souborů (amatérských i profesionálních) ostatně také z onoho prostého limitujícího faktu, že vystupují v sálech původně k divadelní činnosti určených a tudíž po způsobu barokního interiéru nevybavených. Kupř. brněnské Divadlo na provázku (ale podobně Hanácké divadlo a vlastně mnoho amatérských kolektivů), hrající od začátku své existence v Procházkově síni Domu umění, kde je de facto podnájemníkem, dokázalo z tohoto zřetelného omezení vynalézavě učinit ozvlášťující stimuly v tom smyslu, že prakticky v každé premiéře se prostorové pojednání „jeviště“ a „hlediště“ variabilně mění (třeba i do té míry, že diváci sedí uprostřed a jednotlivé sekvence se odehrávají po celém obvodu sálu).

Odpovíme-li tedy na vyhraněnou anketní otázku „Kukátko nebo aréna?“ jednoduše: „Oba, a bohdá ještě další typy“, není to projev šalomounského alibismu, ale prostě uznávání organického vývoje divadelního umění s přirozeným využíváním všech jeho dosud známých forem i nezadatelného práva na objevování a ověřování těch případných nových.

Vít Závodský, Brno

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 56. JH

7.00	Výlet do Machova	sraz před MěstNV klub JD
9.00	Pohovor se souborem	ZŠ
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
9.30	Seminář klubu režisérů SČDO	Velký Dřevíč
11.00—13.00	Den otevřených dveří KMD	
13.00	Organizační štáb JH	klub JD
14.00	DS J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brezno: J. G. Tajovský: Hriech	Žďárky
14.00	Školení funkcionářů SČDO	ZŠ
14.00	DS ZK ROH Partizánske: N. V. Gogol: Hráči — studijní představení	JD - jeviště
16.30	DS J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brezno: J. G. Tajovský: Hriech	Žďárky
16.30	DS ZK ROH Partizánske: N. V. Gogol: Hráči — studijní představení	JD - jeviště
16.30	Koncert vokálně instrumentální skupiny KO 5 — SKP Police nad Metují	park MAJ
18.30	Vítání DS Kolár DK AZNP Mladá Boleslav	před JD
20.00	DS J. Chalupku ZK Mostáreň Brezno: J. G. Tajovský: Hriech	Žďárky
20.00	DS ZK ROH Partizánske: N. V. Gogol: Hráči — studijní představení	JD - jeviště
21.00	Filmový večer: Dobrý voják Švejk I	park MAJ
21.30	Společenský večer	Slavie
22.00	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00	Patronátní večer	SOU